

stillet **Ændringsforslag** om at lade hele Paragrafen udgaa, men vi erkjendte, at man kunde udsætte sig for paa den Maade at blive til en given Tid aldeles uden Tilsyn. Vi have derfor givet vort **Ændringsforslag** den aldeles udfyldige og uskadelige, men ganske vist ogsaa efter vor egen Mening lidet effektive Form, at der tilføies Paragrafen et nyt 2det Stykke, hvori det hedder, at saasnart det i § 14 omhandlede nye Tilsyn med Overholdelsen af de i denne Lov givne Regler træde i Live, bortfalder det i Loven af 2den Marts 1861 § 44 foreskrevne kommunale Brandsyn. Paa den Maade, det her er stillet, vil det aldrig kunne skade, det er kun et Fingerspeg om, at man finder det hensigtsmæssigt og rigtigt, ogsaa i principiel Henseende, at dette Brandsyn falder bort. Disse ere de principielle Grunde for Forslaget, men vi have ogsaa meget stærke praktiske Grunde derfor, og med Hensyn til den første af disse skal jeg særlig henholde mig til den ærede Justitsminister, idet han i Bemærkningerne til Lovforslaget (Till. A., Sp. 42, 53), først udtalte sig om, at, ihvorvel Bestemmelserne i Loven af 2den Marts 1861 ikke ere tilstrækkelig strenge, vilde de dog, saaledes som de nu engang ere, være nogenlunde tilfredsstillende, „derimod de ikke dels være blevne tilsidefatte, dels misforstaaede i et Omfang, som kun kan finde sin Forklaring ved det mangelfulde Apparat, som Loven har anordnet med Hensyn til Tilsynet med dens Overholdelse“. Er der nu saadanne principielle Indvendinger, som jeg har gjort gjældende, og naar der er saadanne praktiske Indvendinger overfor dette Tilsyn, som jeg her har den høitærede Justitsministers Ord for, saa forekommer det os at være paa høie Tid at lade dette Tilsyn falde. Jeg skal dermed afflutte mine kun altsor lange Bemærkninger og bede om Undskyldning derved og opfordre det høie Ring til at tage vore **Ændringsforslag** under velvillig Overveielse.

Ordføreren (Drenbøll): Ja, jeg havde ikke ventet at skulle tage Ordet saa hurtig, men jeg skal bestræbe mig for at gjøre mine Bemærkninger ligeoverfor de tre ærede Herrer, der have stillet **Ændringsforslag**, saa korte som muligt. Jeg vil allerførst henvende et Par Ord til det ærede 5te kongevalgte Medlem (Hygeson), som har stillet et lille Underændringsforslag. Han udtalte, at han havde henvendt sig til et Medlem af Udvalget og gjort opmærksom paa Nødvendigheden af at medtage Klittag og Lyng. Jeg skal dertil for mit Vedkommende svare, at jeg ikke har hørt Ordet „Klittag“ omtale under Udvalgets Forhandlinger; derimod har der vel været Spørgsmaal om „Lyng“, fordi det findes et andet Sted i Lovforslaget. Der blev imidlertid gjort den Bemærkning, at man hellere maatte blive staaende ved Lovforslagets Udtryk „Nør eller Straa“, fordi Lyng formentlig ikke egnede sig til at bin-

des paa den Maade, som her er foreslaet; det blev sagt, at det bliver stampet fast paa Taget. Jeg har ikke nogen Erfaring eller Kjendskab i den Retning, og jeg skal derfor indskrænke mig til at sige til det ærede kongevalgte Medlem, at Spørgsmaalet om Klittag og Lyng naturligvis skal blive taget under Overveielse til 3die Behandling, og jeg kan kun beklage, at det Forslag, det ærede Medlem har stillet, ikke er kommet Udvalget i Hænde tidligere, saaledes at det kunde have været stillet til Udvalgets Flertals eget Forslag til § 1. Nu er Forslaget kun stillet til et Mindretals Forslag, som jeg har en Døiel om, hvorvidt det vil blive vedtaget, men Spørgsmaalet skal blive taget under Overveielse. — Det ærede Mindretal her ligeoverfor (Bonne) gjorde en Række af Bemærkninger, men jeg haaber, at jeg ikke behøver at svare paa dem alle. For det Første var det nærmest saadanne Postulater med Hensyn til Fordeleagtigheden og Rimeligheden af at fastbinde Tagene med Jerntraad eller paa anden Maade og de forskjellige Følger, der kunde fremgaa deraf, som jeg synes, det er for vidtsøftigt at komme ind paa. Det ærede Medlem brugte den Yttring, at der blandt de Alempere, som vilde være forbundne med at binde Tagene med Jerntraad, vilde være den, at man ikke under en Ildbrand kunde stille Husene ad ved at rive Tagene ned. Jeg maa sige, jeg forstod ikke rigtig, hvad Meningen deraf skulde være, thi det er jo dog en bekendt Sag, at, naar straatækte Huse brænde, ompsunder Ilden alle Bygninger saa hurtig, at der ikke er Tale om at redde nogen af dem, enten Tagene saa ere bundne med det ene eller det andet, og man kan vistnok ligesaa let rive et Straatag af, naar det er bundet med Baand, som naar det er bundet med Jerntraad, det vil sige, man maa vente, til Baandene ere brændte over, men saa tror jeg ikke, der er stor Karitet derved, thi saa kan man alligevel ikke redde Huset. Naar det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om Udvalgets Udtalelser angaaende Overbindingen, er det maaske blevet misforstaaet fra nogle Sider. Udvalget mener dermed, at, naar et Straatag ligger, kan man ikke paa en fornuftig Maade, ikke uden at stikke Gul i Taget, binde Staaltraad udenom det, men det er noget ganske andet, end hvor man tækker med Staaltraadsbinding, hvor de enkelte Tag blive bundne med Staaltraad, som altsaa ikke ligger oven paa Taget, men mellem Straalagene. Det tror jeg, maa staa fast, at en Overbinding ikke vil svare til Hensigten, og at altsaa det er rigtigt, som Udvalget navnlig har fremhævet som en Indvending mod Regeringsforslagets 2det Stykke, om i Løbet af 2 Aar at binde Taget delvis om, nemlig det, at saa skulde endel af Taget lægges om, selv om det ikke ellers behøver det. Det ærede Mindretal bemærkede dernæst, at Hovedgrunden, hvorfor han var imod at binde med Jerntraad, var, at man